

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Promptvarii exequialis pars ...

Continens centurias II. dispositionum, quibus themata funebria sive
scripturae dicta varia ...

Bidembach, Felix

Frankofurti, 1625

Thema C.

[urn:nbn:de:bsz:31-130978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130978)

THEMA C.

Apoc. 21. v. 4.

Et abstersurus est Deus omnem lachrymam ab oculis eorum. & mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abierunt.

DISPOSITIO.

Augustinus suo tempore querelam instituit, dicens: Nos vivimus in tempore, & nescimus, quid sit tempus, ubi de tempore, tanquam re imperuestigabili loquitur. Nos vero multo rectius conquiri hoc nostro tempore possumus de mundi statu peruersissimo, & tempore vere miserabili, dicendo, vivimus in tempore, & prohi dolor non reputamus, qualemam sit illud tempus, quam luctuosum & deplorandum, lachrymis & gemitibus.

Ut igitur in rem presentem deducamur, & ad *εὐνοσίχων* veniam huius temporis, ac vitæ, en collationem Ioannes Apostolus instituit huius temporis, & venturæ vitæ, ac indicat, quæ mala pii perpeffi sint in hac vita, &c.

Deinde quæ bona in altera vita sint expectanda talibus.

De his igitur duas partis agemus ex hoc textu. } Quomodo describat statum presentis vitæ.
Deinde quomodo etiam statum alterius vitæ depingat.

I. Pars.

De prioribus dum loquitur, *τὰ πρῶτα ἐπέπληθον*, inquit, subindicat, hanc terram, quam inhabitamus, & hoc coelum presentem, sub quo vivamus, quoque fruamur, nobis non attulisse vllum verum gaudium, & risum seu lætitiã, sed omnis generis mala nobis subeunda fuisse. Mala autem illa, quæ abierint, non obscure prodit, dum meminit lachrymarum, doloris, luctus, clamoris imo & mor-

T
& mortis &
Brod. M.

Monet non
delicet non
moris Nam
tius eligend
gtadas, con
ne, quantos
timur, &c.

Prima not
edimus, no
nos desque ex
multis dum v
rix sunt nun
clamosibus,
radimur, not
incidat in m
notitiã per
grinos, ubi in
gus, sum, a
puer, ludavi
etatem peru
pius omnis g
de, ibi rixæ,
nos excipiunt

Quis sefe
timonium,
nos, & anci
nates editæ,
quotidiani d
ses Plal. 92. V
incunda est r
Non igitur
incommodis

& mortis. Dann jammer/vnd noth/ist der Christen täglich
 Brod. Mors iuuenibus in insidiis, senibus autem in ianuis.

L O C V S.

Monet nos Ioannes, qualis præsens vita dicenda sit, videlicet non nisi vallis lachrymarum, luctus doloris, ac clamoris. Nam hæc vita adeo repleta est malis, vt mors potius eligenda, imo & appellanda sit. Si enim iuxta ætatis gradus, considerare vitam humanam velimus, Deus bone, quantus sese cumulus malorum offert. Nascentes morimur, &c.

Prima nostra vox est eiularus, quo quasi Prophetiam edimus, nostræ vitæ infecutura. In cunis vagitus dies noctesque exaudiuntur. Pueritia obnoxia est doloribus multis dum variæ ægritudines sese offerunt pueris, quæ vix sunt numerabiles. Adolescentia non caret luctu, & clamoribus, dum ad discendum in schola vel officina erudimur, non absque plagis, verberibus, præsertim si quis incidat in manus alicuius duri Orbilii: Vbi ad aliquam noticiam peruenimus, mittitur extra patriam ad peregrinos, vbi in itinere imbres, ventos, pluuias, æstum, frigus, sitim, ac famem experimur. Multa tulit fecitque puer, sudauit, & alfit Multo vero magis, cum ad virilem ætatem peruentum est, vbi in mundo immundo ab impiis omnis generis dolores, & miseriæ sunt piis deuorandæ, ibi rixæ, contentiones, persecutiones, calumniæ, &c. nos excipiunt.

Quis sese non exerit dolor ac luctus, dum infelix matrimonium, immorigeros liberos, vicinos molestos, seruos, & ancillas infideles experitur. homo? quos non clamores edir, & lachrymas fundit? seniū vbi opproquat. quotidiani dolores, morbi, &c. Vers igitur exclamat Moses Psal. 90. Vita labor, & dolor, &c. Syr. 41. O mors, quam iucunda est recordatio homini male habenti, &c.

Non igitur hanc vitam præsentem refertam plurimis incommodis plus iusto amemus, cum sellis plurimum, & mel-

& mellis parum habeat Transiuimus per uallem lachrymarum, Psalm. 84. vers. 7. Cupiamus potius cum Paulo dissolui, & esse cum Christo, ubi Christus nostra vita, & mors nobis lucro est, Phil. 1. Oremus cum Dauide Psalm. 142. v. vlt. Educ animam meam ex carcere scilicet corporis huius.

Quam diu enim uiuimus in his terris, anima erga stulo corporis est inclusa, quæ libenter ex corpore, tanquam ex malo hospitio migraret. Elias dum à Isabele nullibi potest esse tutus, orat: Domine aufer à me hanc animam, &c. licet ex impatientia quadam istud fuerit profectum. Vide 1. Reg. 19. v. 4. Militia namque est vita hominis super terram Hiob. 7. & dies mercenarii Et si nullum aliud esset certamen tamen spiritus, & caro luctum habent perpetuam Galat. 5. v. 17. Itaque Paulus Rom. 7. v. 24. Quis me liberabit, ait? Simeon cupit ex hac vita migrare, sed in pace, &c. quo subindicat, *Er sey bi sÿhero in vnseriden gewewesen*. Luc. 22. v. 20.

II. Pars.

Quid uero sequetur melius, ubi priora superauimus, uidelicet luctum, dolorem, clamorem, & lachrymas? Deus (inquit Joannes) absterget omnem lachrymam ab oculis eorum, de piis autem, & electis loquitur, Similitudo uidetur esse desumpta à parentibus, qui, ubi liberi ob dolores & clamores, lachrymas profuderunt multas, illos consolantur uerbis, & gestibus, συμπαθειαν etiam declarant hac ratione, ut abstergant lachrymas ab oculis eorum, ita Deus pater *ἡσθη* & blandus *σπλαγχνίζεται*, ubi uidet nostras afflictiones, luctum, & dolorem, & consolatur, quemadmodum mater filium unicum, Esa. 66. Deinde ait, Mors non amplius erit, quia absorpta est, dum uita, & mors duello confixere mirando, dux uitæ mortuus regnat uiuus, Triumpham ager de hostibus nostris, ut & suis, & sicut scabellum pedum ipsius, Plal. 119. v. 1. Cum igitur mors sit deuicta, non amplius

TH
amplius op
malum,
lotus, clam
Alludit
etiam redem
etiam fore
que exponit
cap. 7. vers. vlt.
fit mentio, p
licitas alteri

Dicimus,
in qua nulla
etiam mors,
16. v. 12. Nam
do diuertent
retax manet
iustus, qui cor
& 1. Timoth
promissiones
male sit, sed
tam. Illa expe
emplo sit Laz
& hulerosus,
accepit Ideo
solationem a
tur curus, ubi
gnem celestem
hinc similitudi

Patienter ig
morem in hac
4. v. 17. que p

amplius opus clamore ob luctum, dolorem, vel vllum malum, &c. quia priora defuerunt, sc. tempus luctus, doloris, clamoris, & mortis.

Alludit sp. sanctus ad verba Esaia: cap. 25. vers. 25. Vbi etiam redemptio piorum per Messiam ipsorum (quem etiam fore Deum testatur) perficienda consummandaque exponitur. Idem etiam supra habetur Apocalypsoe cap. 7. vers. vlt. Vbi de absterfione omnium lachrymarum fit mentio, per quam *ph'ron* aperte significatur summa felicitas alterius vitæ, causa videlicet pro effectu posita.

L O C V S.

Discimus, Restare aliam vitam post hanc grumofam, in qua nulla angustia, afflictio, tribulatio, morbus, nec etiam mors, sed verum gaudium, quod nemo tollet, Joh. 16. v. 12. Nam licet in hac valle lachrymarum pii à mundo diuextent multipliciter, tamen nihilominus Deus verax manet, qui promissit retributionem piis, sic etiam iustus, qui compensat pietatem, De his Matth. 5. vers. 12. & 1. Timoth. 4. vers. 8. Non quidem videmus in hac vita promissiones Dei semper compleri, vt bonis bene, malis male sit, sed sæpe differt remunerationem in alteram vitam. Illa expectanda est; tum spe salui simus. Rom. 8. Exemplo sit Lazarus, Luc. 16. qui in hac vita fuit & egenus, & hulcerosus, licet piissimus, & hic remunerationem non accepit. Ideoque in sinum Abrahæ deportatus est, vbi consolationem accipit anima illius, donec corpori consocietur rursus, vbi sicut gestauit imaginem terreni etiam imaginem cælestis Adami gestabit, 1. Cor. 15. v. 49. Id Christus similitudine parturientis explicat, Joh. 16.

Consolatio.

Patienter igitur feramus hunc luctum, dolorem, & clamorem in hac vita, cum omnia sint momentanea, 2. Cor. 4. v. 17. quæ paritura sunt gloriæ pondus immensum, &c.

inest.

ineffabile. Oculis non vidit, auris non audiuit, neque in
 cor hominis ascendit, quæ Deus præparaturus sit diligen-
 tibus ipsum. Esa. 64. v. 4. 1. Cor. 2. v. 9. Hac consolatione
 semetipsum & alios erexit Paulus Rom. 8. Non reputo pa-
 res esse afflictiones huius vitæ, &c. 1. Johan. 1. Sumus qui-
 dem nunc filii Dei, spe videlicet, sed nondum apparuit,
 quid futuri simus. Similes illi erimus. At sicut ipse per
 passionem intravit in gloriam patris cœlestis, Luc. 24. v.
 26. Ita oportet nos conformes fieri Ro. 8. v. 29. imagini ei-
 us, & per multas tribulationes intrare in regnum Dei,
 Act. 14. v. 22. Disposuit nobis regnum, sicut ei pater dis-
 posuit, &c. Luc. 22. v. 29. Qui seminant in lachrymis, in
 exultatione metent. Psal. 126 v. 5. & 6. Quis pauper non
 toleraret libenter ad biduum squalorem carceris, si sci-
 ret, se deinceps per omnem vitam posse commensalem
 esse principis in aula, &c. Quanto magis temporales affli-
 ctiones sustineamus, quia immortale gaudium, & æterna
 felicitas expectanda, de hoc 2. Tim. 2. Si compatimur,
 etiam corregebamur &c. Si commorimur, etiam si-
 mul cum ipso vivemus, videlicet in gloria vi-
 tæ æternæ, à qua ne mors quidem ipsa
 poterit abstrahere, Ro-
 man. 8. v. 38.

APPEN-

II. P
 EXEQ
 sition

Ecc

P^uncula s
 triarchæ
 diligenter o
 scitum, Syr. 6
 39. v. 1. & se
 nabimus, ni
 possimus ut
 tatus per luf
 doctrinam a

Vocat Iſaa
 de carne ferit
 At hæc non f
 mentū cond
 mea insequat
 ſicut patet e
 verbis comp
 ceſſerat anim
 eſſeſquadrag
 eth annis aliq
 quadragenar
 putatione vid
 illi in Meſopo